

Curtea Supremă de Justiție**D E C I Z I E**

30 octombrie 2013

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Petru Ursache,

Judecătorii - Elena Covalenco, Ghenadie Nicolaev,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 martie 2013 de către inculpatul

Cotruța Victor Gheorghe, născut la 29 martie 1951, originar și domiciliat în s.Văsieni, r-nul Telenești.

Termenul examinării cauzei în:

prima instanță de la 06.02.2010 pînă la 21.12.2010,

instanța de apel de la 24.01.2011 pînă la 01.06.2011 și de la 20.02.2012 pînă la 25.03.2013

instanța de recurs de la 23.09.2011 pînă la 20.12.2011 și de la 20.08.2013 pînă la 30.10.2013.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Telenești din 21 decembrie 2010, Cotruța Victor a fost achitat de sub învinuirea în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin. (4) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvîrșită de acesta.

2. De către organul de urmărire penală Cotruța Victor a fost învinuit pentru faptul că, în perioada de timp de la 01 noiembrie 2009 pînă la 09 noiembrie 2009, în mod intenționat, din motive de ostilitate, în cadrul conflictelor familiale cu soția Cotruța Vera, în gospodăria sa din s.Văsieni, r-nul Telenești, i-a aplicat ultimei multiple lovituri cu pumnii și picioarele în diferite părți ale corpului, cauzîndu-i vătămări corporale grave, în rezultatul cărora, la 09 noiembrie 2009, aceasta a decedat.

În motivarea soluției sale, instanța a menționat că în cadrul cercetării judecătorești de către acuzarea de stat nu au fost prezentate probe directe care ar confirma că inculpatul a săvîrșit infracțiunea dată, iar o sentință de condamnare poate fi legală și întemeiată numai în cazul cînd în cadrul cercetării judecătorești s-a confirmat vina inculpatului pe deplin sau parțial.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, în penitenciar de tip închis, invocînd că instanța unilateral și superficial a examinat probele prezentate, nu le-a coroborat și nu a efectuat o analiză obiectivă a acestora, din care rezultă că inculpatul avea motive pentru cauzarea leziunilor corporale lui V.Cotruța, iar aplicarea violenței este confirmată prin declarațiile reprezentantului legal al victimei, a martorilor E.Bînzari și Gh.Conicov; instanța nu a ținut seama că există o legătură între declarațiile martorilor și raportul de expertiză medico-legală a cadavrului victimei, care se completează cu declarațiile expertului V.Nastas, date în ședință de judecată, prin care se elucidează timpul cauzării leziunilor corporale, astfel

că instanța achitându-l pe inculpat neîntemeiat și-a bazat concluziile doar pe declarațiile acestuia, care poartă un caracter de apărare și eschivare de la răspunderea penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 iunie 2011, a fost admis apelul declarat de acuzatorul de stat, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care V.Cotruța a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(3) lit.c) Cod penal și condamnat la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

4.1. Instanța de apel a constatat că Cotruța Victor, în perioada de timp de la 01 noiembrie 2009 pînă la 09 noiembrie 2009, intenționat, din motive de ostilitate, în cadrul conflictelor familiale cu soția Cotruța Vera, în gospodăria sa din s.Văsieni, r-nul Telenești, i-a aplicat ultimei multiple lovituri cu pumnii și picioarele în diferite părți ale corpului, cauzându-i vătămări corporale grave, în rezultatul cărora, la 09 noiembrie 2009, aceasta a decedat.

În motivarea soluției date instanța de apel a indicat că probele administrate și cercetate atît în prima instanță, cît și în instanța de apel, prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, cert dovedesc vinovăția inculpatului V.Cotruța în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal.

Totodată, în ce privește calificarea infracțiunii în baza art.151 alin.(4) Cod penal, instanța de apel a reținut că aceasta a fost corectă la etapa urmării penale. Însă, reieșind din faptul că prin Legea nr.167 din 09.07.2010, în vigoare la 03.09.2010, Codul penal a fost completat cu art.201¹, fiind determinată o concurență a normei generale cu cea specială, instanța a considerat necesar de a reîncadra acțiunile inculpatului V.Cotruța din prevederile art.151 alin.(4) Cod penal în cele ale art.201¹ alin.(3) lit.c) Cod penal - violența în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat decesul victimei.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare avocatul L.Luchian în numele inculpatului V.Cotruța și inculpatul care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, au solicitat casarea acesteia și menținerea sentinței, pe motiv că instanța de apel a dat o apreciere greșită probelor administrate pe dosar, fapt ce a dus la condamnarea nefondată a inculpatului; vina acestuia nu este dovedită prin careva probe directe, deoarece din depozițiile martorilor nu se poate trage concluzia că leziunile depistate la victimă sînt în legătură cauzală cu survenirea decesului acesteia, fiind în contradicție cu concluziile expertului, date în cadrul cercetării judecătorești, care a afirmat că acestea au fost aplicate în scurt timp, de la cîteva ore pînă la o zi, iar restul probelor dovedesc faptul comiterii infracțiunii, însă nu anume vinovăția lui V.Cotruța; organul de urmărire penală nu a verificat versiunea că leziunile depistate la victimă puteau fi cauzate și de alte persoane.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 20 decembrie 2011, recursurile ordinare declarate de avocatul L.Luchian în numele inculpatului V.Cotruța și inculpatul au fost admise, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei, pe motiv că instanța de apel reîncadrînd fapta inculpatului din prevederile art.151 alin.(4) în cele ale art.201¹ alin.(3) lit.c) Cod penal (red.03.09.2010) nu a analizat toate elementele constitutive ale infracțiunii date, adică nu a făcut referire la elementele de fapt, care ar fi putut justifica concluzia reținerii vinovăției lui V.Cotruța în baza acestei norme penale, care la momentul săvârșirii infracțiunii nu era prevăzută de legea penală și nu a pus în discuție participanților la proces chestiunea privind schimbarea încadrării juridice a acțiunilor acestuia, pentru ca acuzatorul de stat, avocatul și inculpatul să se expună asupra concluziei cu privire la necesitatea schimbării încadrării juridice și pentru a-și pregăti

apărarea în sensul dat, prin ce a fost încălcat dreptul inculpatului la apărare, și, că instanța după o sentință de achitare nu putea să-și motiveze soluția pe probele enunțate de prima instanță, fără a le verifica în ședința de judecată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 martie 2013, a fost admis apelul acuzatorului de stat, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre, prin care Cotruța Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.201¹ alin.(3) lit.c) Cod penal la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

7.1. Pentru pronunțarea hotărîrii date instanța de apel a constatat că Cotruța Victor, în perioada de timp de la 01 noiembrie 2009 pînă la 09 noiembrie 2009, intenționat, din motive de ostilitate, în cadrul conflictelor familiale cu soția Cotruța Vera, în gospodăria sa din s.Văsieni, r-nul Telenești, i-a aplicat ultimei multiple lovituri cu pumnii și picioarele în diferite părți ale corpului cauzîndu-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.307/D din 23.12.2009, vătămări corporale grave pentru sănătate, în rezultatul cărora, la 09 noiembrie 2009, aceasta a decedat.

Instanța de apel, reținînd faptul că procurorul în instanța de apel a înaintat o nouă învinuire inculpatului în baza art.201¹ alin.(3) lit.c) Cod penal și întru respectarea dreptului la apărare a acestuia a pus în discuția părților noua încadrare a acțiunilor lui pentru a-și putea pregăti apărarea, iar la cererea procurorului a reluat cercetarea judecătorească verificînd suplimentar probele administrate de prima instanță și, analizîndu-le în ansamblu, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, a ajuns la concluzia că acestea confirmă vinovăția inculpatului V.Cotruța în comiterea infracțiunii după noua învinuire, iar acțiunile lui corect urmează a fi încadrate în baza art.201¹ alin.(3) lit.c) Cod penal.

Totodată, instanța a conchis că prima instanță neîntemeiat a ajuns la concluzia de achitare a acestuia, deoarece probele administrate în mod legal, cu respectarea normelor procesual penale atît în cadrul urmăririi penale, cît și în cadrul cercetării judecătorești, dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în cele incriminate, și anume prin depozițiile:

- succesului părții vătămate M.Cotruța, care a relatat că părinții săi deseori făceau abuz de băuturi alcoolice, se certau, uneori tatăl ei o bătea pe mama sa, dar nu așa de tare, iar alteori o bătea chiar și cu bîta. Din spusele tatălui, dînsul a găsit-o pe maică-sa în curte și a adus-o în casă comunicîndu-i că nu dînsul a bătut-o, dar a găsit-o bătută;

- martorului E.Bînzari, care fiind audiată în instanța de apel și-a susținut declarațiile anterioare relatînd că, în dimineața zilei de 08 noiembrie 2009, la ea în curte a intrat V.Cotruța, aceasta era murdară, cu fața umflată, la întrebarea ei ce s-a întîmplat, victima i s-a plîns că a fost bătută de soț, la fel a mai comunicat că cunoaște faptul că inculpatul anterior o bătea pe soția lui;

- martorului P.Roșca, care a lămurit că a văzut-o pe V.Cotruța în ziua cînd a decedat, aceasta era îmbrăcată într-o scurtă de culoare roz, soțul său a văzut-o în aceeași zi, între orele 17⁰⁰-18⁰⁰, iar pe la ora 20⁰⁰-21⁰⁰, fiica i-a comunicat că V.Cotruța a decedat. Venind în gospodăria soților Cotruța, unde se afla poliția, careva urme de sînge în curte și în casă nu a văzut, victima era așezată pe vatră, dezbrăcată pe jumătate, la ușă era un pachet cu pîine, pe care aceasta a procurat-o în acea zi, iar a doua zi a văzut lîngă ușă pe pat hainele victimei, care erau curate și nu aveau pete de sînge. La fel, a comunicat că inculpatul anterior deseori o bătea pe victimă, cînd aceasta consuma alcool și nu a auzit ca să fie bătută de consăteni, deoarece nu avea dușmani în sat;

- martorului D.Țurcan, care a explicat că este vecin cu inculpatul, a auzit prin sat că dînsul se certa cu soția V.Cotruța, dar dacă o bătea nu cunoaște, însă la data de 08 noiembrie 2009 a văzut-o pe soția inculpatului, care era vînată pe față;

- martorului A.Bînzari, care a comunicat că este vecin cu inculpatul și a auzit prin sat că V.Cotruța era bătută de soțul său, dar personal nu a văzut și nu a auzit ca pătimită să fi fost bătută de alte persoane din sat;

- martorului Gh.Conicov, date în ședința primei instanțe și cercetate în instanța de apel, din care rezultă că în ziua decesului victimei, dînsul a întîlnit-o la magazin pe la ora 17⁰⁰-18⁰⁰, aceasta era vînată sub ochi și i-a comunicat că a fost bătută de soț, la fel a mai comunicat că prin sat se vorbea că inculpatul își bate soția;

- expertului V.Nastas, care a explicat că moartea lui V.Cotruța a survenit în urma șocului traumatic, aceasta a survenit pînă la 30-40 minute după provocarea leziunilor care au fost depistate; că leziunile corporale luate în ansamblu, localizarea și dimensiunile lor nu puteau fi cauzate numai la căderea liberă a corpului; fractura osului metocarpian 3-4 din regiunea mîinii sînt caracteristice pentru apărare, iar leziunile corporale depistate la victimă sînt mai mult caracteristice aplicării lor cu pumnii și picioarele. La fel, expertul a concluzionat că reieșind din spusele inculpatului că spațiul între lejanță și pod este înalt și că dînsul stă liber în picioare, leziunile cauzate victimei puteau fi provocate și pe lejanță;

- și actele cauzei: procesul-verbal de cercetare la fața locului, prin care se confirmă depistarea cadavrului victimei V.Cotruța în casa din s.Văsieni, r-lui Telenești;

- raportul de examinare medico-legală nr.163 din 24.11.2009 a cadavrului lui V.Cotruța, prin care se confirmă că acesteia i-au fost aplicate multiple lovituri în regiunea corpului;

- caracteristica eliberată inculpatului V.Cotruța, din care rezultă că acesta folosea băuturi alcoolice, s-a aflat la evidență profilactică ca scandalagist familial, a fost tras la răspundere contravențională pentru apariția în stare de ebrietate în locuri publice, cît și certuri în familie;

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 26.11.2009, prin care se confirmă ridicarea din casa de locuit a lui V.Cotruța a două perne, o pătură și hainele victimei, pe care au fost depistate pete de culoare brun-roșietice, asemănătoare cu sînge;

- raportul de expertiză medico-legală nr.307/D din 23.12.2009, prin care se confirmă că lui V.Cotruța i-au fost cauzate multiple plăgi, echimoze și excoriații pe cap, față, trunchi și membre cu infiltrate hemoragice pronunțate în țesuturile subiacente, fractura coastelor 5, 6, 7 pe stînga, fracturi a oaselor metacarpiene a mîinii stîngi, care au fost complicate cu șoc traumatic, produse în urma loviturilor cu corpuri contondente și care se referă la vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, moartea survenind în urma șocului traumatic pe fonul vătămărilor corporale depistate, care au legătură cauzală directă cu survenirea morții;

- raportul de expertiză medico-legală psihiatrică nr.221/A din 12.08.2010 în privința inculpatului V.Cotruța, prin care a fost recunoscut responsabil, deoarece în timpul săvîrșirii infracțiunii dereglări psihiatrice temporare nu a manifestat, se afla în stare de ebrietate alcoolică simplă, iar de maladii psihice nu suferă.

De asemenea, instanța de apel a respins afirmația inculpatului, precum că nu dînsul a săvîrșit infracțiunea incriminată, aceasta fiind comisă de alte persoane, deoarece probele enumerate demonstrează că fapta a fost săvîrșită de către acesta, care avea suficiente temeieri pentru cauzarea vătămărilor corporale soției sale V.Cotruța, datorită relațiilor

ostile și conflictelor în legătură cu modul de viață a acesteia, iar aplicarea violenței este confirmată prin declarațiile martorului P.Roșca, declarațiile căreia exclud cu certitudine că victima ar fi fost bătută în sat și că a fost adusă în așa stare acasă, deoarece aceasta a indicat că hainele în care victima era îmbrăcată în ziua decesului erau curate și nu aveau pete de sânge, fapt ce confirmă că inculpatul i-a aplicat lovituri acesteia în casă, când dînsa era dezbrăcată.

La fel, prin concluziile raportului de expertiză medico-legală, din declarațiile expertului V.Nastas, a martorilor P.Roșca, E.Bînzari, A.Bînzari și Gh.Conicov se infirmă afirmația inculpatului, precum că victima ar fi fost bătută de alte persoane, deoarece pînă la deces aceasta s-a aflat acasă, iar din declarațiile acestora, cît și a succesorului victimei, reiese că aplicarea violenței de către inculpat față de victimă avea loc sistematic.

Totodată, instanța de apel a concluzionat că la etapa de urmărire penală acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza art.151 alin.(4) Cod penal, însă prin Legea nr.167 din 09.07.2010, în vigoare la 03.09.2010, Codul penal a fost completat cu art.201¹ alin.(3) lit.c) Cod penal, astfel, fiind determinată o concurență a normei generale cu cea specială, din care considerente a conchis de a reîncadra acțiunile inculpatului V.Cotruța din prevederile art.151 alin.(4) în cele ale art.201¹ alin.(3) lit.c) Cod penal, adică violența în familie, acțiune intenționată, manifestată fizic, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat decesul victimei, după cum au fost încadrate și de către procuror prin ordonanța din 27.02.2013, și care ameliorează situația inculpatului.

La stabilirea măsurii și mărimii pedepsei inculpatului, instanța de apel, ținînd seama de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana lui, precum și de comportamentul victimei, a conchis de a-i stabili o pedeapsă cu închisoare la limita minimă prevăzută de sancțiunea normei penale de care este recunoscut vinovat, considerînd că această pedeapsă va fi suficientă pentru corijarea și reeducarea inculpatului.

8. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar inculpatul V.Cotruța care, fără a invoca vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, cu referire la circumstanțele de fapt ale cauzei, solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărîri echitabile, deoarece se consideră nevinovat, nu a comis fapta incriminată și nu a aplicat careva lovituri victimei, aceasta a fost bătută de alte persoane.

9. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din textul recursului declarat în cauză rezultă că recurentul nu invocă nici un temei din cele prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei hotărîri echitabile, pe motiv că nu dînsul a comis fapta incriminată, iar instanța de apel nu a dat apreciere obiectivă probelor administrate în cauză.

Colegiul penal reține că instanța de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate suplimentar în ședința de judecată cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării

reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția lui V.Cotruța în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(3) lit.c) Cod penal - violența în familie, acțiune intenționată, manifestată fizic, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat decesul victimei, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind justă.

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie s-a tras avînd în vedere depozițiile succesului părții vătămate M.Cotruța, care a indicat că tatăl său deseori o bătea pe victimă, a martorilor E.Bînzari, P.Roșca, D.Țurcan, A.Bînzari, Gh.Conicov, care au declarat că victima nu avea conflicte cu alte persoane din sat pentru a fi bătută, dar cunosc faptul că inculpatul sistematic o bătea pe soția sa, iar în ziua de 08.11.2009 au văzut-o bătută, cu fața umflată, aceasta spunînd că a fost bătută de soț, a expertului V.Nastas, care a explicat că leziunile corporale depistate la victimă, localizarea și dimensiunile lor nu puteau fi cauzate la căderea liberă a corpului, acestea sînt mai mult caracteristice aplicării lor cu pumnii și picioarele, iar fractura osului metocarpian 3-4 din regiunea mîinii sînt caracteristice pentru apărare, și, reieșind din faptul că spațiul între lejanță și pod este înalt și că din spusele inculpatului dînsul stă liber în picioare, leziunile cauzate victimei puteau fi provocate și cînd aceasta se afla pe lejanță; actele cauzei - procesele-verbale de cercetare la fața locului din 09.11.2009 și 26.11.2009, raportul de examinare medico-legală nr.163 din 24.11.2009 și anexele la el, caracteristica eliberată inculpatului V.Cotruța, rapoartele de expertiză medico-legală și psihiatrică nr.307/D, nr.221/A din 23.12.2009 și, respectiv, din 12.08.2010, probe care sînt amănunțit descrise în decizia instanței de apel, acestea nu trezesc careva dubii, dovedesc vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii imputate și, totodată, infirmă versiunea acestuia precum că victima a fost bătută de alte persoane dar nu de el.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii, inclusiv vinovăția inculpatului V.Cotruța, după cum rezultă din decizia instanței de apel, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluzia prin cumulul de probe pertinente, concludente și utile, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Afirmațiile recurentului, precum că instanța de apel incorect a apreciat probele cauzei punîndu-le la baza sentinței de condamnare, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursului, deoarece, ca probe, acestea sînt adunate cu respectarea normelor de procedură penale, verificate și apreciate de instanță conform legislației în vigoare. Mai mult, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de instanța de judecată.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească devenită definitivă. Această concluzie survine din prevederile art.427 Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct.1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată.

Astfel, Colegiul penal constată că toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile privind vinovăția inculpatului V.Cotruța în comiterea infracțiunii imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Astfel, analizând materialele cauzei și decizia instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea acesteia.

Pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.61, 75-76 Cod penal, în limita minimă a sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținându-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, persoana acestuia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În circumstanțele stabilite, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului declarat de inculpat, ca fiind vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Cotruța Victor împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 martie 2013 în propria lui cauză penală, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 noiembrie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Ghenadie Nicolaev